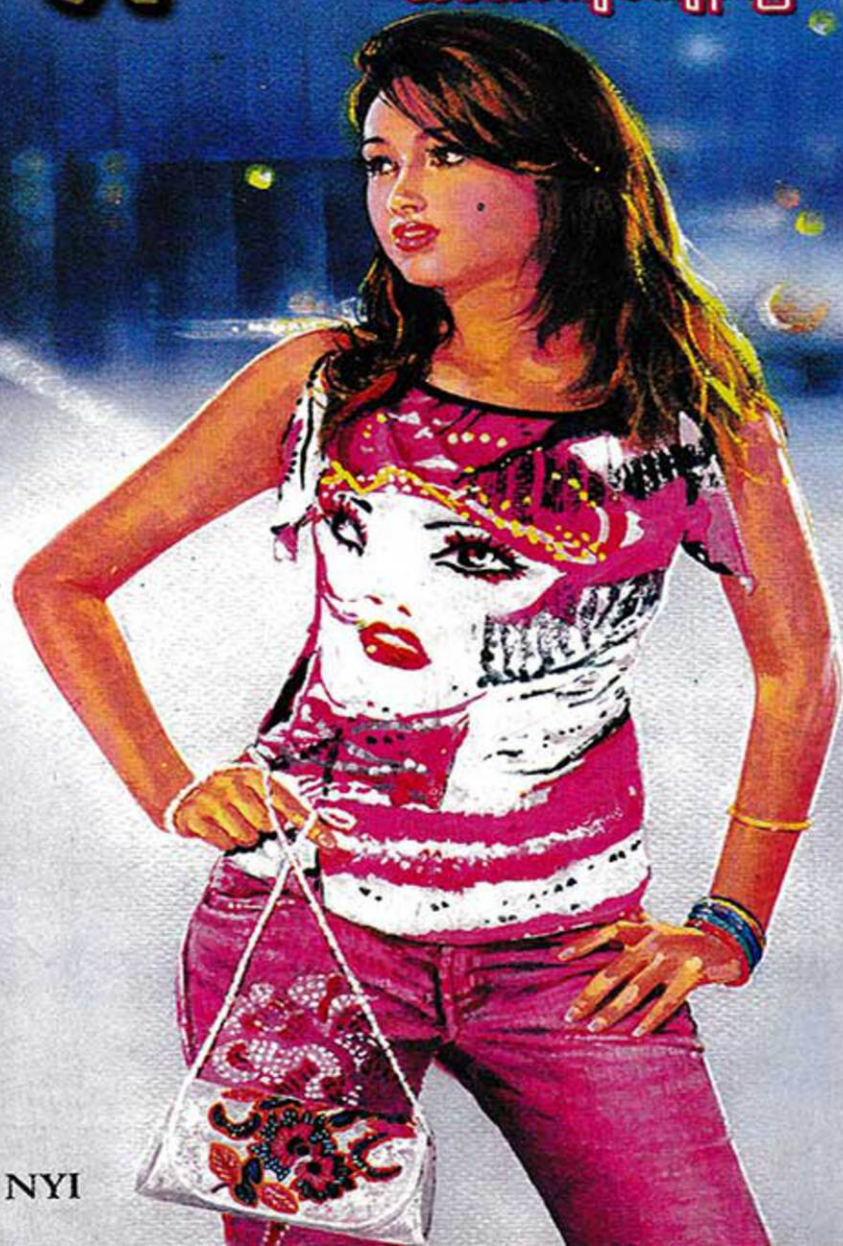

ရှင်မိထယ်

သဘောကျကျေနပ်ခြင်း

NYI NYI

တကယ်တော့
အချစ်ဆိုတာ ...
နှလုံးသားက လာတယ်လို့ ပဲ
အမြဲတစေ... ယုံကြည်ထားခဲ့ပေမဲ့
တစ်ခါတစ်ခါ
အထိအတွေ့ကပဲ အချစ်ဖြစ်ရင်
ဖြစ်သွားတတ်ကြတာပါပဲ ...။

နွေးထွေး လုံခြုံမှုကြောင့်
သူ့ကို ရင်ထဲက တိတ်တိတ်ကလေး
ချစ်သွားခဲ့ရတယ်ဆိုရင်

အဲဒီနွေးထွေးလုံခြုံမှုကို

အဲဒီလူဆီကပဲ အမြဲတမ်းရယူချင်ပါတယ်...။

၁

"ဟား ... တစ်နေ့တစ်နေ့ နားတွေ ငြီးလိုက်တာ၊ ထွက်တောင် ပြေးချင်တယ်"

စိစိမြိုင်မြိုင် ဘုရားသီချင်းသံ ကျယ်ကျယ်က အက်စ်နားထဲ စီခနဲ ဝင်လာတဲ့ အချိန် အက်စ် အိပ်မောကျစွာ အိပ်စက်နေရာမှ လန့်နိုးသွားရ သည် ။

တစ်ရက်တလေ စောစောစီးစီး အိပ်ရေးမဝခဲ့တာလည်း မဟုတ်။

နေ့စဉ်တိုင်း နေ့စဉ်တိုင်း မနက်တိုင်းလိုလို အမြဲတမ်း ဘုရားသီချင်း မဟုတ်ရင် တရားခွေကို အကျယ်ကြီး ဖွင့်ခဲ့သည့် အဲဒီအိမ်က အပျိုကြီး လူပျိုကြီးတွေကို အက်စ်တို့ မောင်နှမ မျက်မုန်း ကျိုးလွန်းလို့ အမြဲတမ်း မေတ္တာ ပို့သတာကိုလည်း သူတို့ မောင်နှမက ဂရုမစိုက်။

ဟင်း ဒီတစ်ကြိမ်တော့ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့။

မောင်နှမနှစ်ယောက် တိုင်ပင်ထားတဲ့ အတိုင်း ဒီအပျိုကြီး လူပျိုကြီး မောင်နှမကို တိုက်စစ်ဆင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဒီမောင်နှမ ရှေးဆန် တာကြီးကို အက်စ်တို့ မောင်နှမ လက်တို့ အတင်း အုပ်တော့လည်း မေ မေက တစ်ဖက်ခြံက အပျိုကြီး မောင်နှမကို ချီးကျူးထောပနာ ပြုသေး သည်။

"အယ် တစ်နေ့ တစ်နေ့ ငါတို့ မှာ မိုးလင်းတဲ့ အထိ အိပ်ရေးဝဝ မအိ ပ်ရဘူး၊ ခေါင်းရင်းအိမ်က ကုသိုလ်ကောင်းမှု ယူတာကလည်း နေ့တိုင်း လိုလိုပါပဲ၊ ပြောပြန်ရင်လည်း ပြိတ္တာဖြစ်ဦးမယ်၊ ဟင်း ... စိတ်ညစ်လိုက် တာ ဘယ်လို တွန်းလှန်ရမှန်းကို မသိတော့ဘူး။"

စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် နံနက်စာ ကော်ဖီပိုင်းမှာ မောင်နှမနှစ်ယောက် တိုး တိုးကျိတ် တိုင်ပင် နေတုန်းမှာ ပဲ မေမေက အက်စ်စကားကို တစ်စွန်းတစ်စ ကြားသွားပြီး ဟိုတစ်ဖက်ခြံက မောင်နှမကို အထင်ကြီးတဲ့ လေသံနှင့် ချီးကျူးလာခဲ့သည်။

"ညည်းတို့ က သူများ ကောင်းသီချင်း ဖွင့်တာကို ဘာအတင်း အုပ် နေတာလဲ၊ အေး သူများ သားသမီးက မိဘနှစ်ပါးစလုံး ကွယ်လွန်သွား တာတောင် မောင်နှမနှစ်ယောက် ဘာအသံမှ မကြားရဘဲနဲ့ အေးအေး ချမ်းချမ်း နေလာတာ ဘယ်လောက် ငြိမ်းချမ်းလိုက်သလဲ၊ မနက် စော စောစီးစီး ဘုရားသီချင်း ဖွင့်ရင်ဖွင့်၊ မဖွင့်ရင် တရားခွေဖွင့် ကျက်သရေ ရှိလိုက်တာ၊ ဒီလို သားသမီးမျိုးဆို ဆယ်ယောက်လောက် လိုချင်ပါတယ် "

တစ်ဖက်ကို ချီးကျူး ထောမနာပြုပြီး အက်စ်တို့ မောင်နှမကို ကဲ့ရဲ့ အပြစ်တင်ချင်သည့် မေမေ စကားကို အက်စ်ရော အယ်ပါ မကျေမနပ်ဖြ

စံသွားကာ ပြိုင်တူလိုလို မေမေ့ကို မော့ကြည့် လိုက်ကြသည်။ ။ နဂိုကတည်းက နားထဲမှာ အချိုးမပြေရင် မပြေသလို ပက်ခနဲပြန်ပြောတတ်သည့် အင်္ကျီက မေမေ့ကို မကျေနပ်သလို မျက်ခုံးလေးရှုံ့ကြည့်ရင်း ..

"ဒီလိုသားသမီးမျိုး ဆယ်ယောက်လောက် လိုချင်တယ်လို့ ပြောရအောင် အင်္ကျီတို့ မောင်နှမက ဘာဖြစ်နေ ကြလို့ လဲ။ မေမေက တစ်ဖက်ကို အားပေး အားမြှောက်ပေးရအောင်"

"ညည်းတို့ ကို မပြောပါဘူးအေ"

အခုပဲ အပြစ်တင်သလို ပြောတယ် အခု မပြောဘူး မြောင်ပြောနေသည့် မေမေ့ကို အင်္ကျီ ထပ်ကွန့်လိုက်ပြန်သည်။ ။

"ဟင် ... အခုပဲပြောတယ်၊ အခုမပြောဘူး၊ မေမေဟာလေ အခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုး"

"ညည်းက ဘာအမေ့ကို အပြစ်တင်တာလဲ"

ထစ်ခနဲ စိတ်ဆိုးပြီဆိုရင် ခါးထောက် ထဘီပြင်ဝတ်တတ်ပြီး မျက်မှောင်ကြီးကုတ် မဲ့ရွဲ့ သွားတာကို အင်္ကျီ ကြည့်ရင်းငိုရမလို ရယ်ရမလို ဖြစ်သွားရသည်။ ။

အယ်ကတော့ ဘာမှ ဝင်မပြော။

အပြစ်လွတ် ရေငုံနှုတ်ပိတ် ငြိမ်နေလေသည်။ ။

အင်္ကျီကတော့ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်လို့ ပြောလိုက်ရတာ ဖြစ်သည်။ ။

အင်္ကျီတို့ မောင်နှမဆို မေမေက တစ်ခါမှ အကောင်းမပြော။

ချီးကျူးတယ်လို့ လည်း မရှိ။ ဘယ်လောက်တော်တော် သင့်အောင်

နေနေ အမြဲတမ်းလိုလို အချိုးမပြေ စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်ကာ ငေါက်တတ်
ဟောက်တတ်တာကို ဟိုတစ်ဖက် အိမ်ကလည်း သိသည်။ ။ ဟိုတစ်ဖက်
အိမ်က ဘုရားကျောင်းတက်ရမယ့် အရွယ်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြီး ခေတ်လူငယ်
ခေတ်နှင့်အညီ ဝတ်တာ စားတာနေတာ ထိုင်တာကို လိုက်ပြောနေတော့
လည်း ဟိုတစ်ဖက်ခြံက ဘဝင်မောင်နှမ အထင်သေးမှာ ပေါ့။

ဟိုအပျိုကြီးကဆို ပိုတောင်ဆိုးသေးသည်။ ။ အကံစံကိုမြင်ရင် အလို
လိုနေရင်း ငေါ့ရတာနဲ့ ထွေရတာနဲ့ သူမမို့ အရှက်မရှိ။ သူ့အသက်နဲ့ အ
ကံစံအသက်က သူမွေးမှ သူ့သမီးလောက် ရှိတာ။ အကံစံကို သူ
အသက်ကြီးနဲ့ တက်ပြိုင်နေသေးတာ အံ့ဩလွန်းပါရဲ့။ ။ ဟိုလူပျိုကြီးက
လည်း ရပ်ကသာ တစ်ခါကြည့်တာနဲ့ နောက်တစ်ခါ မကြည့်ချင်လောက်
အောင် စိတ်ပျက်သွားခဲ့ရပေမဲ့ လူကတော့ တကယ့် အထည်ကြီးပင်။

အကံစံကိုမြင်တာနှင့် သူက မျက်နှာကြီး တစ်ဖက်လွဲလွဲသွားတာ အ
ကံစံ ရင်ထဲမှာ အခံရ ခက်လှသည်။ ။ အခုလည်း မေမေက အကံစံ မျက်
မုန်းကျိုးသည့် မောင်နှမနှင့် လာစံထိုးပြီး တစ်ဖက်ကို ချီးမွမ်းခန်း ထုတ်
ပြန်ပြီ။

"ခွပ်"

"အမေ့ ... ဒီပန်းကန်ကလည်း ချော်ထွက်နေတာ"

မကျေနပ်စိတ်က ထိန်းမရဘဲ ကော်ဖီခွက် ကလေးကို ဆောင့်ကြီး
အောင့်ကြီး ဆွဲကိုင် လိုက်တော့ ကော်ဖီခွက်က ချော်ထွက်သွားပြီး စားပွဲ
ပေါ်သို့ ကော်ဖီတွေ ဖိတ်စဉ် သွားခဲ့ရလေပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"အမယ်လေးလေ ... အပိုးမကျိုးလိုက်တာ လုပ်လိုက်ရင် ရှပ်ပျာရှပ်
ပျာ ပြောပြန်ရင်လည်း ဒီအမေ လွန်တယ်ပေါ့။ နေရာတကာတိုင်း လိုက်
ပြောနေတော့ ညည်းတို့ က နားပူနားစူ လုပ်တယ် ထင်နေတာ၊ ညည်း

အသုံးမကျတာ ငါအမေကိုပဲ တစ်ချိန်ကျ သူများက ထောက်ပြလာမှာ ၊
ညည်းတစ်သက်လုံး အိမ်ထောင်မပြုဘဲ နေမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ အိမ်ထောင်
ကျတော့မှ ယောက်ျားက ညည်းကို အသုံးမကျတဲ့ မိန်းမလို့ အပြောခံရ
မှာ စိုးလို့ ငါအမေက သွန်သင်တော့လည်း တစ်ခွန်းမှ နားမဝင်ဘူး။"

ပြောပြန်ပြီ ဒီစကား။ အက်စ် လုံးဝ မကြိုက်တာ ဒီစကားပဲဖြစ်သည်
။ အက်စ်ကပဲ မိန်းကလေး ဆိုပြီး မယူရသေးသည့် အိမ်ထောင်ဖက်ကို
မျှော်တွေးပြီး ဗိုင်းကောင်းကျောက်ဖိ နေပြရအောင် ရယ်တောင် ရယ်
ချင်သေး။ ဒီခေတ်ကြီး ကုန်သွားပြီ မေမေရေလို့ ပဲ စိတ်ထဲက အော်
ပစ်လိုက်သည် ။

"သမီး မိန်းကလေး ကျတော့လည်း အပိုးမကျိုး၊ သားယောက်ျား
လေး ကျတော့လည်း အပိုးမကျိုး၊ ငါ့မှာ ပတ်ဝန်းကျင် ပြောစရာ ဖြစ်နေ
ပြီ"

"ဟာဗျာ ... ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိခိုက်အောင် ကျွန်တော်တို့ က ဘာ
တွေလုပ်နေလို့ လဲ မေမေရဲ့ ၊ မေမေ့ကိုက မကောင်းတာ၊ တစ်ဖက်ခြံက
ဘိုးတော်ဘွားတော်နဲ့ တက်တက်နှိုင်းပြီး ကိုယ့်သားသမီးကို ကိုယ်
အပြစ်မြင်ပြီး ထိုးချနေတာ၊ အက်စ်ပြောတာ မမှားဘူး။"

"ဟင် ဟင် . မင်းတို့ အမြွှာမောင်နှမက တစ်စိတ်တည်း တစ်ဝမ်း
တည်းပေါ့ ဟုတ်လား၊ မင်းက အမေကို ဒီလို ခံပြောရအောင်"

ပြောပြောဆိုဆို ထဘီကို ဖျတ်ခနဲ ပြင်ဝတ်ပြီး ခါးနှစ်ဖန်ထောက်
ကာ ရန်ဖြစ်ဖို့ တာစူနေသည့် မေမေ့ကို အက်စ်တို့ မောင်နှမ လျစ်လျူပြု
ကျောခိုင်း လိုက်တော့သည် ။ အက်စ်က မှောက်သွားသည့် ကော်ဖီအ
စား မုန့်တွေကိုပဲ ပါးစပ်ထဲ ပလုတ်ပလောင်း ထိုးသွပ်ပြီး အယ်လက်ကို
ဆွဲကိုင်ကာ ဧည့်ခန်းထဲကနေ အက်စ်တို့ အခန်းဆီသို့ ဆွဲခေါ် လာခဲ့

တော့သည်။ ။

"လာ အယ်၊ သူ့ဘာသာ ရန်ဖြစ်ချင်လည်း တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေလိမ့်မယ်၊ ငါတို့ စီမံကိန်း တစ်ခုခု ဆွဲမှ ဖြစ်တော့မယ်၊ နင့်မို့ ဒီသီချင်းသံနဲ့ ငါတို့ မနက်တိုင်း အစောကြီး နိုးနိုးနေတာ၊ လေးနာရီ ကတည်းက နေ့တိုင်းဖွင့်တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အားမနာ"

"အေးလေဟာ၊ ငါတို့ က ညဘက်ကျ တစ်နာရီထိုးမှ အိပ်တာ၊ လေးနာရီကို ပြန်နိုးနေတော့ လူတွေ အိပ်ရေးမဝတော့ မျက်နှာလည်း လှတပတ ရုပ်ကနေ မျောက်ခေါင်းရုပ် ပေါက်နေပြီ"

အယ်က အက်စ်လောက် စိတ်မကြွပ်တတ်၍ ဒီလောက်ပဲ ညည်းညည်းညူညူ ပြောပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်ပင် အက်စ်အိပ်ရာမှာ ပစ်လှဲလိုက်သည်။ ။

"ဟင်း ... အလကား၊ အဲဒါ တမင်သက်သက် ငါတို့ မောင်နှမကို ရန်စနေတာ သိလား အယ်။ သင်းတို့ ခွစာ မောင်နှမကို မှတ်လောက် သားအောင်ဖြစ်အောင် တို့ ကလည်း ပြန်တွယ်ရတော့မယ်"

"အေး ... ပြန်တွယ်မယ်၊ ဒါငါတို့ စတဲ့ ဇာတ်လမ်းမှ မဟုတ်တာ၊ သူတို့ စတဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲ၊ ဘယ်လို ပြန်တွယ်မလဲဆို နင်က ဘယ်လို စဉ်းစား ထားသလဲ"

ဆယ်မိနစ်ပဲခြားပြီး မွေးခဲ့သည့် အမြွှာမောင်နှမသည် ညီအစ်မတွေလို တရင်းတနှီး လည်ပင်းဖက် ကြီးပြင်းခဲ့တာမို့ အခန်းတစ်ခုထဲမှာ မောင်နှမနှစ်ယောက် ခုတင် တစ်ယောက် တစ်လုံးဖြင့် ဆိုးတိုင်ပင် ကောင်းတိုင်ပင် တိုင်ပင်ဖော် တိုင်ပင်ဖက် အဖြစ်လည်း အားကိုးကြရသည်။ ။ အက်စ်က မိန်းကလေးပီပီ စွာတူးလန်ပေမဲ့ အယ်ကတော့ အက်စ်လောက် ဂျစ်ကန်ကန် ပေစောင်းစောင်း မနိုင်။

အက်စ်မှာ အယ့်ကိုအားကျပြီး ယောက်ျားလေး စတိုင်ခင်းကာ ပေစောင်းစောင်း ကြွစောင်းစောင်း ဖြစ်နေတာပင်။ အခုလည်း တစ်ဖက်ခြံက မနက်လေးနာရီထိုးကို အမြဲတမ်း ဆောင်းဘောက်ကြီးနဲ့ မိုင်ကုန်ဖွင့်ခဲ့သည့် အပျိုကြီးလူပျိုကြီး မောင်နှမကို ဘယ်လို ပြန်တွယ်ရမလဲ ဆိုတာကို နားထင်ကလေးကို လက်ညှိုးကလေးဖြင့် ထောက်ကာ စုံထောက်မလေး စတိုင် ခင်းလိုက်သည် ။

"အင်း ဘာနဲ့ ပြန်တွယ်ရမလဲ ဆိုတော့ ... ကာ ..."

အက်စ်က ပြောမယ့်အရေး တခမ်းတနား စဉ်းစားခန်း ထုတ်ပြီး ဂျင်းဘောင်းဘီအိတ်ထဲ လက်နှိုက် စတိုင် ထုတ်လိုက်ပြန်သည် ။

"ဟာ ပြောမှာ ဖြင့်ပြောစမ်းပါ၊ နင်ကလည်း စတိုင်ချည်း"

"စတိုင်ရှိမှ စတား ဖြစ်မှာ လေကွာ အယ်ရာ"

"ထားစမ်းပါ အရေးထဲ ဇာတ်ထုတ်ခင်းမနေနဲ့ "

ဒီတစ်ခါတော့ အယ် စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ နှမဖြစ်သူ စတိုင်ကျကျ နှင့် စဉ်းစားခန်း ထုတ်နေတာကို ပိတ်အော်ပစ်လိုက်တော့သည် ။

"ကဲပါ.. ပြောမှာ ဖြင့် ပြောစမ်းပါ အက်စ်ရာ၊ နင်မပြောရင်ငါ အရင် ပြောရမလား"

"နေဦး ငါ အရင်ပြောမယ်၊ အိုခေ ... စဉ်းစားလို့ ရပြီ"

အက်စ် က လက်ဖျစ်ကလေး တစ်ချက်တွက်ပြီးပါးကလေး ခွက်ဝင်အောင် တမင် နှုတ်ခမ်းလေး ကျုံ့လိုက်ပြန်သည် ။ အယ်ကတော့ နှမဖြစ်သူ ဘယ်လိုလုပ်လုပ် လှနေသည့် မျက်နှာလေးကို စိတ်တိုနေသည့် ကြားက ပြုံးလိုက်မိသေးသည် ။

"ပြောစမ်းပါ အက်စ်ရာ၊ နှင့်မှာ လည်း တကတဲ မူယာမာယာ ပိုလွန်း နေတာ"

"ဟီး ဟီး ဟိုမိန်းမကြီး မောင်နှမကို တို့ က ဒီည မအိပ်ဘဲနဲ့ မနက် သုံးနာရီ အထိ အခွေကြည့်ပြီး လန်ဒန်မြေပဲယိုနဲ့ ပြန်ဆော်ရမယ်၊ တို့ ဆောင်းဘောက်ကို သူတို့ မျက်နှာစာ တည့်တည့်ထားပြီး မိုင်ကုန်ချမယ်၊ သုံးရက် မဖွင့်ရပါဘူး၊ ဘယ်နှယ်လဲ အယ်"

"သိပ်ကောင်းတဲ့ အကြံပဲ၊ ဟား ဟား ..ဒါကြောင့် ငါ့နှမကို ငါ သိပ်ချစ်ရတာ၊ အပျိုကြီးတွေ လင်မရလို့ လန်ဒန်မြေပဲယို အပျိုကြီးတွေ လင်မရလို့ လန်ဒန်မြေပဲယို အိုခေ ... အို ... ရှီး ရှီး"

"အခုမှ အကြောပြောင် မနေပါနဲ့ ၊ တိုးတိုးလုပ်စမ်းပါ၊ မေမေ ကြားသွားပါဦးမှ ဘာအတွေးအခေါ်မှ မရှိဘဲ အခုမှ အကြံပေါ်မနေနဲ့ "

"အေးပါ တော်တယ်၊ တော်တယ်၊ ငါ့ညီမက ... ဟဲ ဟဲ"

အပျော်လွန်ပြီး အက်စ်ပါးကလေးကို လိမ်ဆွဲလိုက်သည့် အယ့်ကို အက်စ်က မျက်စောင်း ခဲလိုက်သည် ။ ဘာလိုလိုနဲ့ ဟိုတစ်ဖက်အိမ်က အပျိုကြီးကို ဦးတည်ပြီး ပြန်တွယ်ရမှာ ကို အက်စ်ကလည်း အပျော်လွန်သွားရသလို ကိုယ့်ခြေမကိုယ် ကလိထိုးပြီးသာ ရယ်ပစ်လိုက်ချင်သည် ။

"ဟီး ဟီး ... ပျော်လိုက်တာ၊ အခုမှ ပဲ တို့ ခွင်ကို တည့်တည့် တိုးတော့တာပဲ"

"အေး... ဒီတစ်ခါတော့ အပျိုကြီးတော့ နှာလန်ပြီပဲမှတ်"

အယ်က လက်ဖျစ်တွက်ပြီး ခုတင်ပေါ်ကနေ ထခုန်ပစ်လိုက်သည် ။

"အယ် ... နင်နော် ဒီလိုသီချင်း ဖွင့်လိုက်လို့ အပျိုကြီးက ငိုကြီးချက်မဝမ်းနည်းသွားရင် နင်သနားပြီး အဲဒီအပျိုကြီးကို ယောင်လို့ တောင်

သွားမကြိုက်လိုက်နဲ့ နော်"

"ဟာ ... ကြိုက်မလားဟ၊ ဒီလောက် အသက်ကွာတာကြီးကို ကြိုက် စရာရှိ သူကသာ ငါ့ကို ကြိုက်ချင်ကြိုက်မှာ "

"ဟေး ... ငါ့အကြံပေါ်ပြန်ပြီ၊ အဲဒီအပျိုကြီး နင့်ကိုကြွေအောင် နင် ပညာပေးစမ်း အယ်"

"မလုပ်ပါနဲ့ ဟာ"

"လုပ်ရမယ် လုပ်ကိုလုပ်ရမယ်၊ ဘယ့်နှယ် အသက်ကဖြင့် တစ်ဝက်ကျိုးနေပြီ၊ ငါလို လှတပတ ရုပ်ချောကလေးကို သူက မလိုတ မာ ဘက်ပြိုင်ချင်သေးတယ်၊ လမ်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် တိုးရင် သူက လူ ကို မခေါ်ချင်သလို မပြောချင်သလို၊ သူ့မောင်ကလည်း ရုပ်ကသာ ကြွက် ကတိုး ဘိညှပ်ထားတဲ့ ရုပ် ဖြစ်နေတာ ဘဝင်က အမြင့်သား၊ ငါ့ကိုမြင် ရင် မျက်နှာ လွဲသွားတယ်လေ"

"အောင်မယ် ဒီကောင်က ရုပ်က ဖြူစုတ်စုတ်နဲ့ ဘာငါ့နှမကို ဒီလော က်ချောတဲ့ အချောမယ်လေးကို သူကကြည့်တောင် မကြည့်ဘူးဆိုတော့ . .. ဟော် အက်စ်ငါ သိပြီဟ"

"ဘာလဲ"

"ဒီကောင် နင့်ကိုမကြည့်တာ ငါ အဖြေရပြီ"

"အင်း ပြောစမ်းပါဦး"

"ကြည့်မိရင် ကြိုက်မိသွားမှာ စိုးလို့ ထင်တယ်"

"ဟိုက် ...အစုတ်ပလုတ် သေစမ်း The Crossကြီးကို"

အက်စ်က အယ် စတိုင်ခင်းပြီး ကိုယ့်နဖူးကိုယ်လက်ဖဝါးနှင့် ဖြန်းခ

နဲ ပိတ်ရိုက်ရင်း ခုတင်ပေါ် ဆောင့်ထိုင်ပစ်လိုက်သည် ။

"ဘာလဲဟ The Cross ကို"

"အမြန်ဆိုကြည့်စမ်း The Crossကို"

"The Cross.. The Cross ... The Cross (သခေါ သခေါ) ဟား ဟား ...
ငါ့နှမကတော့ကွာ ပြောလည်း ပြောတတ်ပေါ့ပေါ့"

မောင်နှမနှစ်ယောက် အူမြူးစွာ ရယ်မောရင်း တစ်ယောက်လက်ကို
တစ်ယောက် ဆုပ်ကိုင် ထွေးဖျစ် လိုက်ကြပြီး သူတို့ စီမံကိန်းကြီးကို သ
ဘောအကျကြီး ကျကာ ကျေနပ် သွားကြလေသည် ။

"ဝိုး.. ဝိုး ဝိုး"

"ဝိုး"

"ဝိုး"

နားထဲမှာ ဘယ်လိုမှ နားမခံနိုင်အောင် အိမ်ရှေ့ဆီမှ တဝိုးဝိုး မောင်းပြီး အိမ်ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက် ဝိုးခနဲပြန်ပြီး မောင်းထွက်သွားလိုက်၊ ပြန်ပြီး ဒီဘက်လှည့်လာလိုက်နှင့်။

ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် မောင်းနေသည့် တစ်ဖက်အိမ်က မောင်နှမကို ထက်မွန်ကျော် ဘယ်လိုမှ သည်းခံလို့ မရအောင် ဒေါဖောင်းသွား ရပြီ ဖြစ်သည် ။

အခုတလော သူမတို့ နံနက်တိုင်း ဘုရားသီချင်း ဖွင့်နေခဲ့တဲ့ အချိန်ထက် စောပြီး တစ်ဖက်အိမ်က ထဖွင့်သည့် သီချင်းက သူမနားထဲမှာ ဘယ်လိုမှ လက်ခံလို့ မရအောင် အောင့်ဖျင်းဖျင်းကြီး ဖြစ်သွားရသည် ။

ဖွင့်လိုက်တော့ ဆောင်းဘောက်ကြီးကို သူမတို့ အိမ်ဘက် လှည့်ပြီး မိုင်ကုန် ဖွင့်ထားတာ။

ဒါ သူမတို့ ကို တမင်ရန်စနေတာပင်။

အပျိုကြီးတွေ လင်မရလို့ လန်ဒန်မြေပဲယို၊ အပျိုကြီးတွေ လင်မရလို့ လန်ဒန်မြေပဲယို ဆိုတဲ့ သီချင်းက သူမကို စောင်းမဖွင့်လို့ ဘယ်သူ့ကို စောင်းဖွင့်တာမှ မဟုတ်။

အခုလည်း အိမ်ရှေ့မှာ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ဆိုင်ကယ် တဝိုင်းဝိုင်း မောင်းပြီး ရန်စနေသည့် တစ်ဖက်အိမ်က မောင်နှမကို မျက်မှန်းကျိုးစွာ သူမ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ မီးဖိုထဲမှ ကြက်သွန် လှီးနေရာမှ ကြက်သွန်လှီး ဓားတောင် မချမိဘဲ အိမ်ရှေ့ကို ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် ထွက်လာ ခဲ့မိတော့သည် ။

"ဟဲ . ဘယ်က မိမဆုံးမ ဖမဆုံးမ သားသမီးတွေက ငါ့အိမ်ရှေ့မှာ ဆိုင်ကယ် ငယ်သံပါအောင် မောင်းနေတာလဲ"

တစ်ဖက်အိမ်က မောင်နှမ ဆိုင်ကယ်မှန်း သိသိကြီးနှင့် သူမ လေသံ မိုင်ကုန်တင်ပြီး ခါးထောက်ကာ ဟစ်လိုက်သည် ။ ဒီတစ်ခါတော့ သူမ ဘယ်လိုမှ ကြိတ်မှိတ် သည်းခံလို့ မရတော့။ အိမ်ရှေ့ကို လာပြီး တဝိုင်းဝိုင်း ငယ်သံပါအောင် ဆိုင်ကယ်မောင်းနေတာဟာ သူမကို ရန်စနေတာပင်။

"ဝူး ဝူး"

"ဟား ဟား ... လန်ဒန်မြေပဲယိုကို စားချင်လိုက်တာကွာ၊ သိပ် ကောင်းမှာ ပဲနော် အက်စ်"

"ဟင့်အင်း ငါတော့ လန်ဒန်မြေပဲယိုကို သိပ်မချိုမစိမ့်လို့ မကြိုက်ဘူး ၊ ဟိုမြေပဲယိုပဲ ပိုကြိုက်တယ်"

"ဘယ်မြေပဲယိုလဲ"

"စင်ကာပူမြေပဲယို ... ဟိ ဟိ"

တမင်ပင် သူမ ရပ်နေသည့် ရှေ့တည့်တည့်ကို မျက်နှာလှည့်ပြီး တ

ဟိဟိ ကလိထိုး ရယ်နေသလို ရန်စလာသည့် ဒီမောင်နှမကို သူမ ဘယ်လို မုန်းသွားမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတော့သည်။ ။

ကြည့်စမ်းပါဦး။

ဘယ်လောက် ကဲတဲ့ ဟာတွေလဲ။

နှမမောင်းတဲ့ ဆိုင်ကယ်ကို အနောက်ကနေ နှမခါးကိုဖက်ပြီး ကားရား ခွလိုက်တဲ့ မောင်ကိုလည်း သူမ အတော်အံ့ဩ သွားရသည်။ ။

အမယ်လေး မျက်စိရှက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။

"တောက် အကဲလေး မောင်နှမကများ ငါ့ကို ... ငါ့ကိုမခန့်လေးစား ပမာမခန့် လုပ်ရအောင်၊ ရမလား၊ ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိအောင် သင်းတို့ အမေကိုပဲ သွားတိုင်မယ်။ ရိုင်းအစိုင်း ဟာတွေ၊ ဟင်း ... တောက်"

တဟိဟိ ကလိထိုး ရယ်သလိုရယ်ပြီး သူမကို တည့်တည့်ကြီး ပြောင်ကာ ဆိုင်ကယ်ကို ဝှိုးခနဲ မောင်းထွက် သွားသည်။ ။ တစ်ဖက်ခြံက မောင်နှမ စကားသံတွေက သူမနှလုံးသားကို သွေးဆူလောင် မြိုက်သွားတော့သည်။ ။ အဲဒီအချိန်မှာ စက်ရုံမှ ပြန်လာသည့် ခန့်တည်က ခါးကြီးနှစ်ဖက် ထောက်ပြီး ကြက်သွန်နီလှီး ဓားကိုကိုင်ထားသည့် မမကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဟဲလ်မက်ချွတ်နေရာမှ မျက်ခုံးကြီး နှစ်ဖက် ပင့်တက်သွားရသည်။ ။

"ဘာဖြစ်တာလဲ မမ"

"ဘာဖြစ်ရမလဲ ဟိုတစ်ဖက်ခြံက အကဲလေး မောင်နှမနှစ်ယောက်က ငါ့ကို လှီးဖဲ့ သက်သက် ရန်စသွားတာ၊ မင်းလည်း သိပါတယ်၊ သုံးမနက်ရှိပြီ၊ အပျိုကြီးတွေ လင်မရလို့ လန်ဒန်မြေပဲယို သီချင်းကို သံကုန်

ဖွင့်တာ၊ ဒါငါ့ကိုရန်စတာ၊ အခု အိမ်ရှေ့ လာပြီး ဆိုင်ကယ် တဝိုင်း
မောင်းပြီး တစ်ယောက်တစ်ပြန် ခါးဖက်ပြီး အိမ်ရှေ့ကနေ ခေါက်တုံ့ခေါက်
ပြန် မောင်းနေတာ၊ ဒါငါ့ကို ရိုနေတာ၊ ငါ မခံဘူး လုံးဝမခံဘူး"

"ဟင်း"

ဒါတော့ တစ်ဆိတ် လွန်လွန်းပြီ ထင်သည်။ ။

မမကိုများ သူတို့ က ဘယ်လိုသတ်မှတ်ပြီး ရိုနေထုံနေရတာလဲ။
တစ်သက်လုံး ဘယ်လူပျို လူလွတ်ရဲ့ အပြောင်အလှောင် စကားကိုမှ မ
ကြားခဲ့ရသည့် အစ်မဖြစ်သူကို သူတို့ မောင်နှမက အပြောင်အလှောင်
လာဆိုပြီဆိုတော့ သူလည်း သည်းမခံနိုင်။

ထစ်ခနဲ စိတ်တိုသွားရင် မျက်နှာကြီး ညိုတင်းသွားသည့် သူ့ကို မမ
ကလည်း အခံရ ခက်နေသည့် မျက်လုံးတွေဖြင့် ကြည့်လာသဖြင့် သူ ပို
ပြီးမခံချင် ဖြစ်သွားရကာ ..ခြေလှမ်းကျဲကြီး တွေဖြင့် မမဆီ လျှောက်
သွားလိုက်ပြီး အလောတကြီး မေးပစ်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ သူတို့ မောင်နှမက မမကို ဘာပြောလဲ ပြောစမ်းပါ"

"ငါ့ကို ဟိုအကောင်က လန်ဒန်မြေပဲယို စားချင်လိုက်တာလို့ စောင်း
ပြောတယ်လေ၊ ဟိုအကဲလေးကလည်း ဘာပြောသလဲဆိုတော့ လန်ဒန်
မြေပဲယိုက မချိုမစိမ့်လို့ မကြိုက်ဘူးတဲ့ ၊ စင်ကာပူ မြေပဲယိုပဲကြိုက်တယ်
တဲ့ ၊ ဒါ တမင် ငါ့ကိုအပျိုကြီး ဆိုပြီး လှောင်တာပြောင်တာ၊ ဒါ လုံးဝ
သည်းမခံနိုင်ဘူး၊ ငါ အခုကို သူ့အမေ သွားပြောမယ်"

"အင်း ... မမကိုယ်တိုင် သွားပြော၊ ဒီထက်လွန်လာ ကျုံ့လာလို့ က
တော့ ဒီမောင်နှမကို ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ပါးတစ်ချက်ဆီ ဆော်တီး ပေးလိုက်
ဦးမယ်"

အစ်မဖြစ်သူ အရှက်ကြီးရှက် ဒေါသပုန် ထပေါက်ကွဲကာ သူ့အရှေ့မှ ချာခနဲ လှည့်ထွက် သွားတာကို လိုက်ကြည့်ရင်း

မမလက်ထဲမှ ကြက်သွန်လှီးစတီးဓား ပါသွားတာကို တွေ့လိုက်ရ ဖြင့် သူ မမကို အလောတကြီး လှမ်းခေါ်လိုက်မိသည်။ ။

"မမ"

"ဘာလဲဟဲ့"

"မမလက်ထဲမှာ ကြက်သွန်လှီးဓား ပေး ကျွန်တော့်ကိုပေးခဲ့"

"အေး ... ကြက်သွန်လှီးရင်း အကြားမတော်လို့ ထွက်ပြီးငါ့မှာ အခွပ် ခံရသလို ဖြစ်နေပြီ၊ သေခြင်းဆိုး အကဲလေးမောင်နှမ၊ ငါ ဒီနေ့ ငါ့ရှေ့တ ည့်တည့်မှာ ပဲ သူ့ အမေရှေ့မှာ ငါ့ကို ခူးထောက် တောင်းပန်ခိုင်းရမယ်၊ နင် အဲဒီမှာ ကြက်သား ချက်ထားလိုက်၊ ကြက်သွန်နဲ့ ငရုတ်သီးပဲ ထည့်ဖို့ လိုတော့တယ်၊ ကျန်တာ အကုန်ထည့်ပြီးသား၊ ကြားလား မောင်လေး"

"အင်းပါ၊ ကျွန်တော် ဟင်းချက်ထားလိုက်မယ်၊ မမ ကိစ္စသာ မမနိုင် အောင်ရှင်းခဲ့"

"အိုး ... ထက်မွန်ကျော်တို့ လောကမှာ သူများကို မနိုင်ဘူးဆိုတာ မရှိ စေရဘူး၊ နိုင်ကို နိုင်တယ်၊ အဲဒီမောင်နှမ ငါ့ကြောင့် အရှက်ကွဲစေရမယ်၊ ငါ့ကို ခူးထောက် လက်မြှောက် အရှုံးပေးရမယ် ခန့်တည်"

အသက် သုံးဆယ့်ခုနစ်နှစ်ပြည့်လို့ သုံးဆယ့်ရှစ်ထဲ ရောက်နေပြီဖြစ် တဲ့ မမအပျိုကြီးရဲ့ ၀၀ဖိုင်ဖိုင် ကိုယ်လုံးကြီးကို ကြည့်ပြီး သူလည်း ဘာရ ယ်မဟုတ် ရင်မောစွာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ငဲ့ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

အင်းသူလည်း မမနဲ့ ဘာထူးလဲ။

မမနဲ့ လေးနှစ်သာ ငယ်ပေမဲ့...

သူသည် လည်း တောင့်တင်းတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးနဲ့ ရှည်လျားမြင့်မား
တဲ့ အရပ်ကို ပိုင်ဆိုင် ထားလို့ သာ ကိုယ်လုံးကဝမှန်း မသိလာခဲ့တာ။

နင့်မို့ သူလည်း မမဂိုဏ်း ဝင်သွားမလား မသိ။ မမကတော့ ဟိုတစ်ဖ
က်အိမ်က မောင်နှမ ပြောသလို အပျိုကြီးဂိုဏ်း ဝင်သွားပါပြီ။ မမ
အပျိုကြီး ဂိုဏ်းဝင်သလို လေးနှစ်လောက်ကြာသွားရင် သူလည်း
လူပျိုကြီးဂိုဏ်း ဝင်သွားရင်ဖြင့် ...

ဟာ ဒုက္ခ ... ဒုက္ခ။

ဘယ်လိုများ ကြိုးစားရပါ့မလဲ။

ငါသာ လူပျိုကြီး ယောင်ယမ်းဖြစ်သွားရင်တော့ သေချင်ပါတယ်ကွာ

။

ရင်ထဲက ညည်းညူလိုက်သည့် စကားသံလေး နှင့်အတူ သူ့မျက်ဝန်း
ထဲမှာ ဖျတ်ခနဲ မြင်ယောင် လိုက်မိသည် က မမအက်လေးလို့ နာမည်တ
ပ်ထားသည့် တစ်ဖက်ခြံက ဘောင်းဘီရှည် အကျပ်အညပ်တွေကို အမြဲ
တစေ ဝတ်တတ်သည့် ကောင်မလေး အက်စ်ဆန်းဂျင်ကိုပဲ ဖြစ်သည် ။
အင်း ဒီကောင်မလေးနဲ့ သာ ဆိုရင်ဆိုသည့် အတွေးသစ်ကလေးက သူ
တစ်ကိုယ်လုံးကို ကြက်သီး ထသွားရုံမက ခေါင်းမွေးများ ထောင်ထသွား
သည် အထိ ကြက်သီးထ ရင်ခုန်သွားခဲ့ရပါတော့သည် ။
